

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2008. június 4. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A szökés büntette miatt a vádlott ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Csongrád Megyei Bíróság Katonai Tanácsa 2008. január 28. napján kihirdetett KB.I.70/2007/33. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést 300 (háromszáz) napi tétel, napi tételenként 200 (kettőszáz) Ft pénzbüntetésre **enyhíti**.

A 60.000 (hatvanezer) Ft pénzbüntetést meg nem fizetés esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Ebben az esetben egy napi tétel összegének helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

A Csongrád Megyei Bíróság Katonai Tanácsa a 2008. január 28. napján kihirdetett KB.I.70/2007/33. számú ítéletével a vádlottat szökés büntette miatt 5 hónapi - végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre és lefokozásra ítélte. Kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A katonai ügyész az ítéletet tudomásul vette, a vádlott és védője azonban eltérő jogi minősítés, illetve a büntetés enyhítése érdekében fellebbezést jelentett be.

A védő fellebbezésének írásbeli indokolásában a szóban bejelentett fellebbezését azzal tartotta fenn, hogy a vádlottal szemben pénzbüntetés kiszabására tett indítványt. Jogi álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott bűnösségére, azonban tévedett, amikor a cselekményét a Btk. 343.§ (1) bekezdése szerinti szökés büntettének minősítette. Véleménye szerint nem állapítható meg, hogy a vádlott egyenes szándékkal valósította volna meg a bűncselekményt és azt, hogy a szándéka a szolgálat alóli végleges kivonásra irányult volna. Ennek ellentmondanak a tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomásai és azok az okiratok, amelyek azt bizonyítják, hogy a vádlott szerette a munkáját. A

vádlott tudatában az emberölés elkövetését követően az általa megvalósított katonai bűncselekménynek csak járulékos, másodlagos szerepe volt. A vádlottnak ugyan fel kellett ismernie magatartása következményeit, azonban e következményeket nem kívánta, hanem abba belenyugodott. A szökés büntetének megállapítását tehát az eshetőleges szándék, illetve a célzatosság hiánya kizárja. Minderre figyelemmel a vádlott bűnösségét a Btk. 345.§ (1) bekezdésébe ütköző önkényes eltávozás vétségében indítványozta megállapítani, amely miatt védencével szemben pénzbüntetés kiszabására tett indítványt.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.III.25/2008. számú átiratában az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt, mivel álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megalapozott tényállás alapján következtetett a vádlott bűnösségére és helyesen minősítette cselekményét is. Felhívta a figyelmet arra, hogy amennyiben az elkövető távolmaradásának idejét a bűnüldöző hatóságok tevékenységének eredményességétől teszi függővé és addig kíván távol maradni, míg el nem fogják, az a végleges kivonás szándékára utal. A végleges kivonás célzata mellett pedig a cselekmény motivációjának a bírói gyakorlat értelmében nincs jelentősége. Egyetértett az elsőfokú bíróság által alkalmazott büntetéssel is és mellőzhetetlennek tartotta a felfüggesztett szabadságvesztés mellett a lefokozás mellékbüntetés alkalmazását. Az enyhítő körülmények körét a vádlott szolgálati viszonyának megszűnésével indítványozta kiegészíteni.

A nyilvános ülésen a védő írásban előterjesztett fellebbezését változatlan tartalommal fenntartotta. Azzal egyezően visszavonta indítványát, amely más szakértők bevonására irányult. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok betartásával folytatta le az eljárást, azonban tévedett, amikor a tényállásban azt rögzítette, hogy a vádlott a büntetés-végrehajtási szolgálat ellátása alól végleges kivonási szándékkal valósította meg cselekményét. Felhívta a figyelmet, hogy ez egyébként is a jogi indokolás körébe tartozik, amely egyúttal iratellenes megállapítás is, hiszen ennek ellentmond a vádlott vallomása és a bíróság által megvizsgált további bizonyítékok. Ismételten kifejtette, hogy a vádlott szándékának vizsgálatakor nem lehet figyelembe venni az általa elkövetett élet elleni bűncselekményt, amely időben nem különül el a szolgálati bűncselekménytől. A katonai bűncselekmény csupán járulékosan társul e bűncselekményhez. Megismételte írásban kifejtett jogi álláspontját, amely a vádlottal szemben önkényes eltávozás vétségének megállapítására irányult és pénzbüntetés kiszabását kérte védencével szemben.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészségnek a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője perbeszédében az első fokú ítéletet felülbírálatra alkalmasnak tartotta és álláspontja szerint a bíróság az irányadó bírói gyakorlattal egyezően állapította meg a vádlott felelősségét az általa rögzített tényállás alapján szökés büntetésében. Véleménye szerint a pénzbüntetés nem szolgálná a büntetési célokat, ezért az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács a perrendtartás szabályai szerint folytatta le eljárását, a releváns bizonyítékokat számba vette, értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az első fokú ítélet mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt elfogadta felülbírlata alapjául.

A vádlott és védője által eltérő jogi minősítés végett bejelentett fellebbezést a másodfokú bíróság nem találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállásból helyesen következtetett a vádlott bűnösségére és a bírói gyakorlattal egyezően minősítette a cselekményét a Btk. 343.§ (1) bekezdésébe ütköző szökés bünteténél. E bűncselekményt az követi el, aki abból a célból, hogy katonai szolgálatának teljesítése alól kivonja magát, szolgálati helyét önkényesen elhagyja vagy attól távol marad. Az irányadó tényállás szerint a vádlott azért nem jelent meg a szolgálati helyén, mert az éjszakai órákban többszöri késszúrással megölte élettársát. A vádlott az eljárás során végig úgy nyilatkozott, hogy a felelősségre vonástól félve nem ment be a munkahelyére és egy szállodában töltötte az elfogásáig eltelt időt. Szolgálati helyétől történő távolmaradását a nyomozóhatóság tevékenységétől tette függővé. Helyesen hivatkozott a Katonai Fellebbviteli Ügyészség az irányadó bírói gyakorlatra, amely hasonló esetben az elkövető azon célzatára von le következtetést, hogy a katonai szolgálat teljesítése alól végleg ki akarja magát vonni. Azok a motívumok pedig, amelyek az elkövetőt e szándékának kialakításához vezették, a bűncselekmény megállapíthatósága körében nem bírnak relevanciával. Ezért nem értett egyet a másodfokú bíróság a védői érveléssel és azzal, hogy védenca cselekménye a Btk. 345.§ (1) bekezdésébe ütköző önkényes eltávozás vétségének megállapítására lenne alkalmas, mivel az egyenes szándék és ezzel együtt a célzat - a körülmények alapján - megállapítható a bűncselekmény alanyi oldalán.

A másodfokú bíróság ugyanakkor a büntetés enyhítése érdekében bejelentett fellebbezést alaposnak találta. Az elsőfokú bíróság helyesen rögzítette a bűnösségi körülményeket, amely azonban kiegészítésre szorul azzal, hogy további enyhítő tényezőként kell értékelni a vádlott szolgálati viszonyának megszűnését. Nagyobb nyomattal kell értékelni azonban az elsőfokú bíróság által felhívott azon körülményt, hogy a vádlottat a más bűncselekmény miatt kialakult félelemérzet motiválta. Egy lényegesen súlyosabb büntetési tétellel fenyegetett bűncselekmény következményei elől kívánt elmenekülni azzal, hogy szolgálati helyén nem jelent meg. Mindez megalapozza a Btk. 87.§ (2) bekezdés d/ pontjának alkalmazhatóságát, és a másodfokú bíróság a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést pénzbüntetésre enyhítette. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint a 300 napi tételben, napi tételenként 200 Ft összegben megállapított pénzbüntetés kellően igazodik a vádlott által elkövetett cselekmény súlyához és jövedelmi, vagyoni viszonyaihoz is. Az ezzel együtt alkalmazott lefokozás mellékbüntetés elegendő a Btk. 37. §-ában írt büntetési célok elérése

érdekében. A másodfokú bíróság a törvény kötelező rendelkezése (Btk. 52. §) értelmében rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsa - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372.§ (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2008. június 4.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. bíró

A Csongrád Megyei Bíróság Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2008. június 4.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő